

kommissionens forslag om en generel forhøjelse af niveauet for den forbigående hjælp.

Til kapitel 9.

I dette kapitel findes reglerne for forbigående hjælp. Der gives regler om hjælp til underhold og til rimeligt begrundede enkeltudgifter samt til uddannelse, optræning eller omskoling og etablering.

Til § 37.

Bestemmelsen kan omfatte såvel de situationer, der omhandles i forsorgslovens §§ 53-56 og 58 som andre tilfælde af forbigående økonomisk trang, der efter de gældende regler må afhjælpes efter forsorgslovens § 46. Med ordene „svigtende arbejdsmuligheder“ angives, at bestemmelsen også omfatter hjælp til underhold i en revalideringssituation. Ordene „ophør af samlivet med ægtefællen“ omfatter såvel samlivets ophør i ægtefællernes levende live som den ene ægtefælles død, og bestemmelsen dækker således også reglerne i enkepensionslovens § 15. Svangerskab er udtrykkelig nævnt som trangårsag ud fra ønsket om at skabe forbedrede muligheder for at yde hjælp til socialt vanskeligt stillede gravide kvinder, der erfaringsmæssigt er særlig udsat for komplikationer i form af for tidlig fødsel m. v. Det præciseres, at hjælpen er subsidær i forhold til faste ydelser fra den øvrige sociallovgivning i form af dagpenge eller pensionsydelse.

Efter bestemmelsen ydes en skønsmæssig hjælp, der udmåles efter bedømmelse i hvert enkelt tilfælde. Som *maksimum* for hjælpen til *underhold* angives folkepensionen til personer uden indtægter ud over folkepensionen med et tillæg for hvert barn svarende til det særlige børnetilskud. Herudover kan der ydes hjælp til betaling af faste udgifter, først og fremmest til bolig. Det anføres, at det skal dreje sig om udgifter, der i betragtning af de hidtidige levevilkår skønnes rimelige, d. v. s. udgifter, som den pågældende kunne have afholdt, hvis en ændring i hans forhold ikke var indtrådt. Ved hjælpens udmåling skal der dog samtidig lægges vægt på de fremtids levevilkår, der kan blive en følge af den ændring, der er sket i pågældendes eller familiens situation. Hvis f. eks. en kvinde er blevet enke, skal der ikke ydes hjælp til opretholdelse af en dyr bolig, der forudsætter to forsørgerindtægter, men hjælpen må fastsættes således, at den høje boligudgift snarest muligt afvikles og erstattes af en boligudgift, der kan klares af en enlig forsørger.

Reglen om, at der kan ses bort fra halvdelen af en enlig forsørgers eller en ægtefælles arbejdsindsigt, svarer til den gældende regel i forsorgslovens § 56, stk. 3 (enlige forsørgere), og praksis efter forsorgs-

lovens §§ 53 og 54 samt revalideringslovens § 7 (langvarigt syge, værnepligtige og revalidender). Hvis en gift person søger hjælp på grund af forandringer i sine egne forhold, sker der derimod fuldt fradrag for pågældendes arbejdsindtægter, idet anvendelsen af en regel om halvt fradrag kunne føre til, at der måtte ydes hjælp til alle arbejds lønninger, der lå under det dobbelte af det sædvanlige niveau for „udvidet hjælp“.

Til § 38.

I forsorgslovens § 48 er det fastslået, at der ikke kan ydes hjælp til en arbejdsdygtig person, når pågældende har eller kan få fuld beskæftigelse til den på egnen gåengse arbejds løn. På linie hermed fremhæves også i socialreformkommissionens 2. betænkning betydningen af, at den, der søger hjælp, i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder. I den foreslåede bestemmelse gives der regler i overensstemmelse hermed. Da ægtefæller har forsørgelsespligt over for hinanden i forhold til det offentlige, tages det endvidere som udgangspunkt, at også ægtefællen skal have udnyttet sine arbejdsmuligheder.

Bestemmelsen indeholder en nærmere opregning af, hvornår denne betingelse kan anses for opfyldt.

Nr. 1 og 2 om attestation fra arbejdsformidlingen om, at der ikke kan anvises arbejde, eller fra en læge om, at pågældende er arbejdsudygtig på grund af sygdom, svarer til betragtninger i socialreformkommissionens betænkning. Herudover nævnes den situation, at det hidtidige arbejde opgives, fordi dette ifølge lægens attestation vil medføre risiko for forringelse af pågældendes helbred.

Nr. 3 om den, som er afskåret fra indtægtsgivende arbejde på grund af en uddannelse eller omskoling, der er begyndt eller fortsat på det sociale udvalgs initiativ, svarer ligeledes til forslag i kommissionsbetænkningen.

Reglen i nr. 4 om den enlige forsørger, der ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde på grund af pasning af børn, svarer til den nugældende regel i forsorgslovens § 56, stk. 3. Det præciseres, at der ikke kan ydes hjælp, hvis det sociale udvalg kan anvise anden pasningsmulighed for børnene.

Reglen i nr. 5, der skal modvirke, at en ægtefælle, der hidtil ikke har haft arbejde uden for hjemmet, navnlig af hensyn til børnenes pasning, tvinges ud i erhvervslivet i forbindelse med en kortere varende trangssituation, svarer til de retningslinier, der følges efter forsorgslovens bestemmelser om „udvidet hjælp“.

Til § 39.

Efter forsorgslovens § 58, stk. 1, kan der i de mere „kvalificerede trangtilfælde“ ses bort fra besiddelse